Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Efterfrågningar, 3 gånger,	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör all tid insändas i förskott.

Torsdagen den 11 Mars, 1920.

IMMIGRANTERNA förkättras i dessa dagar, särskilt i de stora staterna söderut. Dock är det just immigranterna, som hava gjort och ännu hålla på att göra Amerika till världens förrådsbod. Det är ju immigranterna, som hålla på att genom sitt strävsamma arbete förvandla Canadas prärier och skogar till bördiga åkrar.

Men nu och då är det någon röst, som höjes till försvar även för immigranterna. I New York-tidningen The Globe skriver den framstående författaren och journalisten Dr. Frank Crane en mycket karakteristisk bit om de stackars immigranterna. Han uttalar sig sålunda:

"Med risk att bliva deporterad eller att få en husundersökning på halsen och min pännkniv tagen ifrån mig som ett farligt vapen, önskar jag konstatera, att jag tycker om immigranterna.

Så långt jag kunnat spåra, är mitt stamträd äkta amerikanskt. Jag uppdrogs i den bördiga jorden i Sangamon County, Illinois. De mina äro amerikanare och naturligen de bästa som funnits, men det oaktat hava några av de nedrigaste människor, som jag har känt, varit hundra procent amerikanare.

Jag tycker om negrerna. De skratta alltid, äro godhjärtade, lojala och omsinta. De äro rent mänskliga. Negersolsken har hjälpt mycket till för att göra världen till en lyckligare plats att vara bosatt på.

Jag tycker om italienarna. Jag har varit bosatt i Italien och ett vänligare, noblare folk finnes ej på jorden. Jag var inackorderad hos Signora Cippolini i Florens, och en mera moderlig, sund och renhjärtad kvinna är det nog svårt att finna. Intet folk älskar barn, musik och skratt högre än italienarna.

Jag tycker om fransmännen. De hava en överlägsen instinkt för de två sake rsom göra livet rikast — smak och glädje. Min syster hade för vana att säga, att om hon skulle kunna födas på nytt, skulle hon önska att bliva född i Frankrike. Det finnes ett annat uttryck, som tilltalar många och som lyder: Varenda människa har tvänne fädernesland, sitt eget och Frankrike.

Jag tycker om britterna. I hjärtat äro de av sunt virke. Ingen ras har en djupare känsla för anständighet, "fair play", ordning och rättvisa.

Jag tycker om irländare. Vem gör inte det? Varmhjärtade, kvicka, impulsiva, frikostiga, tappra — ingenting är för gott för en irländare.

Jag tycker om tyskarna. Oh, jag känner till kriget och allt det där, jag vet ock så mycket ,att jag kan skilja mellan ett folk och en sjuklig patriotism, som tradition och orätta ideer ha tvingat på detta folk. Jag har bott tillsammans med tyskar, arbetat tillsammans med dem, lekt med dem, ätit med dem, druckit med dem. De, som jag har känt, hava varit geniala, intelligenta, vänliga och goda.

Jag tycker om kineser, japaner och alla orientaler. För mig te de sig så ytterst intressanta. De visa våra gemensamma mänskliga drag från en annan synvinkel. Jag kan förstå, varför somliga bliva fascinerade av Orienten och önska leva där.

Jag tycker om svenskar, norrmän, danskar, holländare, polacker och ryssar. Atskilliga av dem hava blivit de bästa amerikanska medborgare, som jag har lärt känna. Jag har många angenäma vänner i deras led.

Jag tycker om skottarna, folket från Wales, spanjorer och portugiser och skulle tycka om att få tillbringa en längre tid i deras länder.

Min stora sorg är att livet är så kort, att jag ej kan få vara bosatt en tid i varje land.

Då jag kommer till himmelen, skall jag få tid att lära mig alla deras språk och bli bekant med dessa mina medmänniskor och lära känna alla deras underbara egenskaper.

Jag är glad, att jag är amerikan. Jag är dock gladare över att vara en mänsklig varelse.

Jag tycker ock om denna underliga ras — judarna. Ingen ras har sådan sinnesskärpa, äro mera idealistiska, mera lojala, mera kärleksfulla.

Jag tror inte, att jag måste hata alla andra folk för att bevisa min kärlek till mitt eget land."

NORGE FÅR SPETSBERGEN.

Den överenskommelse, enligt vilken Spetsbergen överlämnats till Norge, undertecknades i franska utrikesministeriet den 2 febr.

GRIPANDE maningsord, som beröra mänsklighetens djupaste och allvarligaste frågor, framkomma nu ganska ofta från den svenska statskyrkans läger. Många aktuella frågor av religiös art skärskådas grundligt. Följande upprop har utsänts om tionde allmänna kyrkomötet:

"Vårt släkte vändas under oerhörda problem och uppgifter. Bittra erfarenheter ha lärt allt flera att ingen lösning står att vinna annat än genom nya människor med ny håg och ny vilja. Under en sådan tid vilar ett utomordentligt ansvar på kyrkan. Hon bör så fylla sitt kall, att Han, som gör allting nytt, får utföra sitt omskapande verk. Möjligheterna för detta kyrkans arbete växa, svårigheterna likaså. Mer än någonsin är det därför av nöden att vi besinna allt detta och med Guds hjälp söka se vår väg i tidens brytningar.

"Härmed inbjudes varje församling i riket att på lämpligt sätt, exempelvis genom kyrkoråd eller kyrkostämma, utse en lekman att deltaga i det tionde allmänna kyrkliga mötet, som kommer att hållas i Stockholm den 21—25 mars. Även andra församlingsmedlemmar än de som väljas till ombud inbjudas att deltaga, lekmän såväl som präster. Vid detta möte komma att behandlas ämnen vilka beröra såväl den enskilda själen som församlingens och kyrkans liv. Bland ämnen för föredrag och samtal må nämnas: Omvändelse. Religionens betydelse för vårt dagliga liv. Församlingslivet. Den evangeliska kristendomens betydelse för Sveriges odling. Missionens närvarande läge. Sveriges religiösa karta. Folkkyrkans religiösa grundtanke. Är kyrkan i Sverige statskyrka? Kyran och det nya samhället. Folkkyrkans frihetskrav. Världskrisens inverkan på kristendomsuppfattningen. Psalmen och den religiösa sången som själaspis. Tillbedjan.

De som utses till församlingsombud samt alla övriga som önska deltaga i mötet torde insända anmälan därom till kyrkliga mötets byrå, Smålandsgatan 31 A, Stockholm, så snart som möjligt, allra senast den 1 mars, varefter program erhålles. Där så önskas skall mötesbyrån såvitt möjligt ombesörja inkvartering.

Uppropet är undertecknat av Nathan Söderblom, Wilhelm Montell, Gunnar Brundin, J. S. Dahlin, J. Norrby, Otto Centerwall och Axel Lutteman.

EN SAMTIDA, som den 15 februari på ett smädande sätt beskrev festen, som hölls i svenska baptistkyrkan den 1 febr. till förmån för de nödlidande i österrike, fann sig den 1 mars föranlåten att återtaga sina skymfliga uttalanden, som den lagt i munnen på två av deltagarna, nämligen mr. André och mr. Hägglund. Den tredje, som blev föremål för smädelsen, emedan han deltog i nämnda fest, var denna tidnings redaktör. Han har icke brytt sig om att protestera eller begära någon rättelse och därför säges det nu i den värda samtidan: "Vad red. Erik Sjöstrands underbara uttalande om krig beträffar, ha vi från annat håll fått bekräftat, att mr. Johnson återgivit det korrekt".

Om nu redaktören för denna vår värda samtida är så angelägen att återgiva vårt uttalande om krig korrekt, så kunna vi mycket väl stå till tjänst med att giva de nödiga upplysningarna. Redan 1917 vid tiden för Förenta Staternas krigsförklaring skrev denna tidnings nuvarande redaktör en bok, i vilken samma tanke är framställd, vilken uttalades vid den omnämnda festen. Boken kallas "Nytt Vin och gamla läglar" och är 200 sidor stor. I ett av kapitlen i denna bok heter det: "Endast ett är förskräckligare än krig, nämligen — märk detta väl! — det, som förorsakar krig". — "Penningbegäret är krigets innersta och djupaste orsak. I Förenta Staterna gav sig detta begär ett mindre vackert uttryck i slavhandeln, som förorsakade inbördeskriget 1860—64". — "Om nu denna krigets orsak icke kan borttagas utan genom krig, vem kan då fatta, huru mycket amerikanskt blod måste utgjutas just för detta ändamål? Detta innbeär mer än någon människa nu kan överskåda. Ty det tar tid och därtill många dolda krafter till att uppryckа 'en rot till allt ont'."

Vid den omnämnda festen sade vi, att den autokratiska militarismen i Europa var den närmaste orsaken till kriget, och det synes som om kriget fått tjäna som medel till att bortskaffa denna krigsorsak. I detta avseende är kriget likt en operation på en sjuk kropp. Mycket oskyldigt blod måste därvid utgjutas i och därmed att fältskärens kniv bortskaffar sjukdomens orsak. Men liksom man vid en operation gör allt vad man kan för att icke blod onödigt förspilles, så böra vi även i förevarande fall göra allt vad vi kunna för att förhindra de oskyldiga österrikiska barnen att dö av hunger.

Festen var anordnad för att samla medel för de hungrande barnen i österrike och resultatet blev över $50.oo.

Men om det skulle finnas sådana, som hava svårt för att fatta någon sådan likhet emellan ett krig och en operation, så få vi erinra oss Strindbergs ord: "Dem, som hava svårt att fatta, bör man beklaga men icke straffa".

Men vi klandras också för att vi utelämnade tre punkter från Helmer Johnsons artikel om "De höga levnadskostnaderna", vilken artikel var införd i nr. 8 ay denna tidning för den 19 febr. Därmed förhåller det sig så, att vi under samtalet med mr. Johnson om den ifrågavarande artikeln fingo hans löfte och medgivande att utelämna dessa tre meningar. De hörde icke till utredningen av ämnet i och för sig, utan syftade på förhållanden, som angingo den föregående redaktören av denna tidning. Dessa personliga förhållanden synes nu ingen mer än vår klandrande samtida hava något intresse för. Därför kunde dessa tre meningar även enligt författaren mr. Johnsons mening saklöst utgå. Därigenom besparade vi oss och våra läsare helt säkert ett vidlyftigt genmäle eller också andra obehag.

Detta var även skälet till att vi vidrörde några rader i mr. C. H. Silvers artikel, vilkas innehåll syftade på vissa förhållanden under företrädarens regim. Manuskriptet till denna artikel hava vi lyckligtvis återfunnit och kunna följaktligen återgiva dess ursprungliga form, ifall detta skulle befinnas nödvändigt för att klarera den saken.

Med dessa kinkiga förhållanden för ögonen hava vi erinrats om den svenske folkdiktarens visdomsord, som hava följande lydelse:

"Om du grannar har som vilja gräla,
Låtsa deras uppsåt ej förstå;
Om de dina höns om natten stjäla,
Skicka till dem tuppen da'n därpå.

"Om förtalets orm sin gifttand blottar,
Gå helt obekymrad fram din stig;
Tänk, att den som emot vinden spottar,
Spottar på sig själv men ej på dig".

VILKET slags tankeföda en av de radikalaste tidningarna i Sverige serverar sina läsare, framgår av en axplockning, som en tidning har roat sig med att göra ur rubrikerna (märk väl endast rubrikerna!) till artiklar, om Svensk Import-skandalen. Så här ta sig dessa karakteristiska prov på andan och tonen inom den radikala pressen ut:

Bör svenska statskyrkan sättas i fara för den ruttna sillens skull?

Rår statsrådet Schotte för att svenska folket refuserar mögeltapetserad kabiljo?

Ett statsrådsämbete kan stampas på i banken — — —.

Hur skall ett statsråd kunna klara hyskan på 32,000 kr. om året?

Det stinker.

Skändlig spekulation i växande nöd och arbetarblod.

Mutor och bedrägerier.

De fattiga statsråden.

Judenitjs fiasko — kobbekottssocialisternas olycka.

Rydéns taburetthäfta.

Böndagsplakat-socialisten Värner Rydén.

Det stinker allt värre.

Det börjar lukta Rydén i Katrineholm.

700 tunnor ruttet kobbekött på stadens sopstation.

Kungen upprörd. Skandalen växer.

Mackel, nubbe och kobbekött.

Högersocialistiske partistyrelseledamotens potatisgulascheri.

Mutor och blinkomster. Bedräglig annonsering.

3 milj. förlust och ständig vanfrejd.

Hela regeringen måste gå.

Ordnar som belöning för aktieteckning.

Vår vanäras levande dokument.

"Hungerskjöld".

Kring svinstiorna.

Den svenska skammens regering.

Ned med den korrumperade regimen.

De silldoftande taburätterna besättas.

De komprometterade gulaschråden bita sig fast.

Böra inte skojarne få återbära valutavinsten?

Edén solidarisk med Schotte och Kobbekött-Rydén.

Minst tre statsråd inblandade.

En ny skräll med "Arbetarbränsle".

Högersocialisternas lukrativa koljobbarbolag.

"Statsminister Ovetande".

NORDISK VÄRLDSATLAS.

Till förmån för Röda Korset.

Varje även den nyaste geografiska atlas är nu föråldrad. Så snart de nya statsgränserna blivit fastställde, måste därför var och en, som hyser intresse för världens förändrade utseende, förse sig med en ny atlas.

Under redaktion av framstående fackmän såsom överste S. Zetterstrand och professor Karl D. P. Rosén kommer nämligen att utarbetas ett svenskt kartverk, Nordisk Världsatlas. Denna atlas avser att i en tydlig och lättfattlig bild av hela jordytan framför allt innehålla vad som är av geografisk betydelse för Norden.

Kartverket kommer att omfatta 36 blad i formatet 40x48 cm. Åt Norden och Östersjöländerna ägnas dels en översiktskarta, dels en karta omfattande 11 blad i jämförelsevis stor skala. Därnäst komma Europas övriga länder i hälften så stor skala. Världskartorna och världsdelarnas kartor avse en allmän översikt ej minst viktig beträffande kolonialområdena.

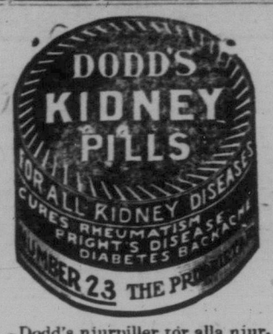

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

TILL JOHN OCH ADA.

Så ha nu John och Ada knutit
med prästens hjälp ett livsförbund;
jag tror dock, mera än i vigseln
det uti hjärtat har sin grund.
Den mörke John med blonda Ada,
en modig knekt och skönheten,
jag sannerligt må gratulera,
fast långtifrån blir hälsningen.

Egentligen "per tråd" jag skolat
— om bara jag det vetat om,
ert bröllop — skickat denna visa,
som nu "post festum" bara kom.
Men lika väl den dock är menad.
Ja, "Lycka till" och "Lycka te'!"
Jag hoppas, att er två emellan
ej någonting må "gå på sne'".

Du, John, har "fyra år vid fronten"
ju varit. — Tillåt nu din fru
att "frontens ställning" få i hemmet,
så gör du klokt, min kära du.
Varhelst hon "skåpet vill placera",
säg bara "yes"; men aldrig "nej".
Ty att med hustru sin "ta kragtag"
— ja, därtill duger mannen ej.

"Sofia Ada" är en "Eva"
precis som hennes stammor var,
och när hon bjuder på ett äpple,
så är jag säker, John det ta'r.
I fem och tretti år jag bitit
i äpplet, som min "Eva" bjöd,
men — Gud ske lov — jag ända hittills
därav ej lidit någon nöd.

Må livets farkost för er gunga
i solljus fram på vågor blå,
och må er frid och lycka följa,
varhelst I se'n än vandra må.
Två kvinnor, John! Din mor och Ada,
du kan nog aldrig glömma dem,
ty såsom pärlan klar i ringen
de passa in uti ett hem.

C. T. Martin.

En aktuell nyhet blir på många av kartorna de av världskriget förorsakade nya gränslinjerna. För Europas del ägnas därför ett särskilt kartblad till återgivande av såväl de gamla som de nya statsgränserna, varjämte kartbladen 19 och 20 äro planlagda i samma skala som de nordiska bladen. Kartornas innehåll blir huvudsakligen politiskt, men på samma gång återgivas huvuddragen av jordens fysiska bild.

För att underlätta kartverkets användning såsom uppslagsbok lämnas ett utförligt namnregister med karthänvisning. I syfte att göra katrorna lättlästa komma dessutom ortnamnen att utsätas glesare och med större stil än vad som är vanligt i utländska kartverk. Åt reproduktionen — som utföres av Generalstabens litografiska anstalt i litografiskt färgtryck — ägnas särskild omsorg.

Nordisk världsatlas framträder som den första i sitt slag. Ej vidlyftig som de större utländska kartsamlingarna torde den dock kunna tillfredsställa den stora allmänhetens berättigade krav på én världsatlas i egenskap av den största, som hittills upplagts i Skandinavien. Men framför allt gäller det här en nordisk atlas, en karta som återger Nordens alla länder i ett sammanhang samt alltigenom är planlagd för att tillgodose det geografiska intresset i Norden.

Nordisk världsatlas avser att på detta sätt bliva en kartbok för den stora svenska allmänheten.

Hela vinsten av kartverkets försäljning tillfaller Svenska Röda Korset för främjande av dess gagnande verksamhet.

Hela verket, 36 blad, kostar kr. 45, som av subskribenten i mån av kartverkets utgivande erlägges med 5 kr. i kvartalet. Samtidigt med stora upplagan utgives en särskild lyxupplaga till ett pris av kr. 72, som erlägges med 8 kr. i kvartalet.

DÅ MAN ÄR OLIK MÄNGDEN.

Parabel av prof. D. Nyvall.

Det var en gång en liten ljungblomma, som växte på den stora heden tillsammans med en enbuske, en puckelryggig tall, en halvbränd stubbe, en distel och en nässla. Huru hon kommit i sådant sällskap, visste ingen. Men där var hon emellertid och växte upp, så olik alla andra, vek och späd. De mjuka, gröna bladen voro hennes fingrar, och den sköna blomklockan var hennes ansikte, som hon alltid med en svag, fin rodnad vände emot jorden. Och det var icke underligt, att hon icke vågade se upp, då alla häcklade henne.

Tisteln förde ordet. "Hon är av en förnäm släkt. Och det är den sämsta släkten och dör ut, bara därför att den är så fin och förnäm. Har hon icke stått där och rodnat, allt sedan hon blev till. Och det är däri förnämheten ligger. Det är bara smink och inga taggar, såsom min gamla farmor brukade säga."

"Och så kammar hon sig var dag", sade enbusken och skakade sitt lurviga huvud för att visa, att han var okammad. Och det var så manligt, tyckte alla de andra.

"Hon har ingen karaktär", sade stubben. "Hon böjer sig för alla vindar. Men det är icke underligt, med så små fötter. Karaktären sitter i fötterna, det är min erfarenhet. Stora fötter, stark karaktär. Jag har alltid hatat små fötter," sade stubben och sneglade ned på sina väldiga, svartbrända rotgrenar.

"Hon begagnar visst för små skor", inföll enbuskens hustru vasst. Hon var alltid vass. Därför ansågs hon så kvick.

Den puckelryggiga tallen hade ännu ej talat, vilket betydde, att han ämnade göra det. Han var ansedd för filosof, alltsedan han genom en olyckshändelse brutit ryggen av sig. "Mina vänner," sade han, "personens värde sitter icke i en mjuk rygg och i ett tvättat ansikte, utan i hjärtats egenskaper. Och I veten, att jag talar av erfarenhet. Lidandet förädlar och upphöjer. I kunnen själva döma, om något sådant spåras i hennes obrutna och stolta hållning. Kunnen I väl se någon likhet mellan henne och mig?"

Det var att tala just ur allas hjärtan. Alla skakade på huvudet. Olikheten var alltför slående.

Slutligen stiger nässlan upp och begär ordet: "Tallen har uttalat allas vår innersta mening. Ljungblomman, den högmodiga varelsen, är icke lik någon av oss. Tvi henne."

Det var icke förnämt talat. Därför tyckte alla, att det borde sägas två gånger. Och så sade de det efter tio gånger, för att det skulle säkert räcka till två. Och filosofen, den puckelryggiga tallen, tyckte, att det nog kunde vara en uppfostran för den stolta ljungblomman att höra det.

OLYMPISKA SPELEN 1920.

Kommittén förordar varmt svenskt deltagande.

Efter Dagens Nyheter återgiva vi följande:

De moderna Olympiska spelen ha hittills och komma allt fortfarande att ha sin kärnpunkt i den fysiska kraftmätningen. Då nu den jättelika organisationen för det idrottsliga inslaget i spelen vunnit ordning och stadga, anser emellertid internationella Olympiska kommittéen med baron de Coubertin i spetsen tidpunkten vara inne att fullföljа och utvidga programmet till allt större likhet med förebilden, de klassiska spelen. Även där voro de fysiska prestationerna det huvudsakliga, men dessutom tävlades i skön konst, musik och sång, för att förmildra och förädla det eljest alltför materiella i tävlingarna.

I detta syfte har, som förut omtalats, även inbjudan utfärdats till Antwerpenspelen om deltagande i fem konsttävlingar: arkitektur, målning, skulptur, musik och litteratur, och liksom i de idrottsliga tävlingarna skola tre pris i varje grupp utdelas. De tävlande ha frihet med avseende å val av tävlingsämnnen med den inskränkning att dessa skola vara inspirerade av någon idrottslig idé.

Frågan gäller nu huru detta uppslag skall upfattas och tolkas av de tävlande, hur de inom en dylik begränsad ram skola vara i stånd att skapa verk på arkitekturens, målarkonstens, diktens och musikens områden. Därom lämnar baron de Coubertin i en artikel i Revue Olympique några råd. Efter att ha framhållit vad vinteridrott, vattensport och jakt kunna erbjuda målaren i färger och motiv fortsätter författaren:

"Man klagar över att skulptur och idrott blivit främmande för varandra till följd av den moderna klädedräkten. Detta är dock de obotfärdigas förhinder. En skridskoåkare, en fotbollsspelare, en löpare, en brottare äro så klädda att kroppens linjer och rörelser komma till sin fulla rätt. För övrigt, om skulptören eller målaren låter oss se en idrottsman utan skymmande kläder, skola vi säkerligen icke känna oss sårade i den anständiga hänsynens namn, utan endast beundra det vackra muskelspelet och den stolta kraftutvecklingen.

Arkitekten har även framför sig ett rikt fält. Visserligen ha ej antikens gymnasier sin motsvarighet i vår moderna tid, men man uppför dock idrottskomplex, badinrättningar yacht hamnar, tennishallar, för vilka det kräves arkitekter med smak och skicklighet, arkitekter med blick för såväl idrottsliga som estetiska krav.

Skalden bör kunna känna sig lika mycket inspirerad av idrottens skönhetsmotiv som av en solnedgångs melankoli eller en månskensnatts svärmeri.

Musiken har sin givna plats vid idrottsliga fester. Förutom marscher, festkantater och fanfarer, som ju alltid måste hållas inom en viss begränsad ram, månne det ej är tänkbart att jaktens eko i skogen, fäktningens blixtrande anfall, tävlingarnas spännande moment kunna klädas i kraftig harmoni eller i milda toner, för att ackompanjera och förädla de idrottsliga uppvisningarna eller för att åtminstone framkalla en välgörande vision?"

Angående Sveriges representation i dessa konstnärliga tävlingar har Dagens Nyheter erfarit vid samtal med medlemmar av Olympiska kommittén att stämningen på det hållet avgjort är för svenskt deltagande. Det framhölls att även om svenskarna vid en stor världsutställning skulle försvinna i den stora konkurrensen, är förhållandet helt annorlunda vid en specialutställning, som det här är fråga om, där kvaliteten fäller utslaget.

Redan nu ha svenskarna genom sitt vidsträckta nät av idrottsplatser, med Stadion i främsta rummet, och förstklassiga gymnastiklokaler, kommit långt i fråga om idrottslig arkitektur. Samma är förhållandet med skulptur och målning, och även om tävlingsformen skulle väcka motstånd inom konstnärskretsar, är det ju tänkbart, att en utställning av begränsad storlek skulle kunna komma till stånd. Denna art av tävlan är visserligen ny, men om man nu tar vara på tillfället, är det att förmoda att vi även på detta område kunna göra oss gällande vid Antwerpenspelen. Lyckas vi tillkämpa oss en hedersplats i idrottslig tävlan, vore det desto mer hedrande om vi inför hela världen kunde visa att det i Sverige ej blott finns starka karlar, utan även hög etisk kultur.

Därför, säger man, är att hoppas att konstnärerna lika talrikt som glänsande måtte deltaga i dessa konsttävlingar, Sverige till nytta och berömmelse. — D. N.

HUR KAN ARBETSGLÄDJE SKAPAS?

Vid kulturella ungdomsrörelsens midvintermöte i Kungsholms reallläroverks aula i Stockholm hölls nyligen av börsdirektör Kurt Belfrage ett medryckande tal över ämnet: "Huru skapa arbetsglädje hos vårt folk?" Han sade:

Tyvärr måste man erkänna att vårt folk icke äger den sunda arbetsglädje, som är erforderlig för dess utveckling. Arbetet har blivit för oss svenskar det största onda. En av de främsta orsakerna härtill är att ordet arbete skattas alideles för litet, och detta är ofta föräldrarnas skuld, som hos sina barn medvetet eller omedvetet inpränta föreställningen om arbetet som något tarvligt. Våra nationalekonomer påvisa som orsaker till arbetsolusten arbetets och arbetslönernas otillräcklighet. Det är naturligtvis icke så lätt att inom industrien med dess enformighet och utförda specialisering förvärva den sunda arbetsglädjen. Arbetsgivarna ha även ansett som någonting självklart att arbetslönerna skola hållas nedpressade så lågt som möjligt. Där arbetsprestationerna underbetalas, kan säkerligen ingen arbetsglädje uppstå. En rent ekonomisk fördel för industrien själv av rättvisa löner är den att arbetarna då bliva i större grad konsumenter av dess alster. Arbetstidens längd inverkar även på graden av arbetsglädje. Nu när 8-timmarsdagen beslutats, kan man ju hoppas att en förbättring skall ske. Men å andra sidan uppställer sig frågan om den sålunda förvärvade ledigheten skall komma att rätt användas.

Tal. kom därvid in på kapitlet om ungdomens nöjen och fördömde det florerande biografvåsendet med dess ofta nog dåliga alster. Som en av ungdomens främsta uppfostrare och undervisare har biografen en utomordentligt stor plats att fylla, men såsom utvecklingen nu gestaltar sig, ger den stenar i stället för bröd. Den ultramodärna dansen gör även den sitt till att öka arbetsolusten.

Tal. trodde emellertid icke att vår ungdom var så demoraliserad som man gör gällande. Sporten har varit och är en mäktig faktor för skapande av hälsa och livsglädje och att framkalla just de dygder, mod, uthållighet o. d., som krävas i det dagliga arbetet. Kan man så utrota eller åtminstone minska de fel, som äro svenskens kardinalfel, avundsjukan och kryperiet för allt utländskt samt oförmågan att hålla på öret, trodde tal. att vårt folk skulle gå ljusare och bättre förhållanden till mötes. Varje arbetare, d. v. s. var och en som arbetar, är icke en isolerad varelse utan en länk i en stor kedja, och varje arbete, som nedlägges, om än så ringa, riktar sig ytterst till kommande släktens förkovran. — S. M. B.

PRAKTISK PSYKOLOGI.

Efter Dagens Nyheter anföra vi följande:

Tanken på upprättandet av ett psykotekniskt institut har nu fått anslutning från industriens målsmän. Kommerskollegium har beretts tillfälle yttra sig och genom dess försorg har såväl industriförbundet som arbetsgivarföreningen satts i tillfälle uttala sig om planen. Båda sammanslutningarna tillstyrka förslaget. Industriförbundet erinrar att rättesnöret för all ekonomisk verksamhet måste vara en stor strävan att med minsta möjliga ansträngning eller uppoffring av de i verksamheten ingående produktionsfaktorerna uppnå största möjliga ekonomiska resultat.

I samband med insikten om att i varje fall mera revolutionerande resultat icke under de närmaste åren stå att vinna genom en förbättring av det maskinella arbetet har man börjat att målmedvetet inrikta sig på att mera effektivt söka utnyttja den mänskliga arbetskraften. Därvid har man främst eftersträvat att genom ett rationellt yrkesval söka inom den industriella verksamheten placera varje person på den plats där hans speciella anlag och färdigheter kunna komma till andvändning. Först i och med att den psykologiska vetenskapen kommit att ägna dessa frågor en allvarlig uppmärksamhet och trätt i produktionens tjänst ha emellertid möjligheter yppats att vinna ett verkligt effektivt resultat.

Industriförbundet framhåller vidare att det sedan flera år ägnat spörsmålet stor uppmärksamhet och att intresset härför inom vår industri för närvarande är särskild stort med hänsyn till nödvändigheten att såvitt möjligt återvinna den del av produktionen som kommer att gå förlorad i och med den lagstadgade förkortningen av arbetstiden. Ett institut sådant som förslagsställarna ha tänkt sig bör också ha till en av sina främsta uppgifter att vara industrien till hjälp vid ordnandet av rationella yrkesprövningar och bestämmandet av lämpliga arbetsmetoder m. m. Denna den praktiska sidan av institutets verksamhet betonas särskilt av industriförbundet.

För egen del har kommerskollegium funnit sig kunna i allt väsentligt ansluta sig till de av förslagsställarna och industriförbundet gjorda uttalandena. Kollegium ifrågasätter dock huruvida icke ingenjörsvetenskapsakademien, som bland sina avdelningar äger en för produktions- och fabrikstekniska vetenskaper, kan komma i fråga såsom medverkande under en eller annan form vid planerande av det nya organet. Åtminstone torde den sakkunskap som akademien företräder böra tillgodogöras även för den forskningsverksamhet varom här är fråga.

The Royal Bank of Canada
har för uträntning till moderata pris
SAFETY DEPOSIT BOXES
för skydd mot eld och stöld av värdefulla affärs-och privata dokument,
VICTORY BONDS, etc.

WINNIPEG (West End) BRANCHES
Cor. William and Sherbrook ..... T. E. THORSTEINSON, Manager
Cor. Portage and Sherbrook ..... R. L. PATERSON, Manager
Cor. Sargent and Beverley ..... F. THORDARSON, Manager
Cor. Main and Logan ..... M. A. O'HARA, Manager

FÖR DE HJÄLPBEHÖVANDE.

Wadena, Sask., d. 1 mars 1920: Till förmån för de hungrande barnen i Wien hade skandinaverna härstädes sistlidne 27 februari arrangerat en Hard Time Maskerad dans i I.O.G.T. möteslokal. Trots snöfyllda vägar, och snö med blåst, hade ganska många infunnit sig. Nettobehållningen blev $33.oo, som översänts till konsul Dardel, Montreal. e. u. J. W. Lundeen.

Vem är herre i huset.

Den nygifte unge mannen bad sin far säga, vem som i allmänhet är herre i huset, mannen eller hustrun.

Fadern svarade leende:

— Du får lov att pröva dig fram, min son. Här ger jag dig hundra hönor och ett par hästar. Kör omkring med dem och håll vid varje hus du kommer till. Av de hundra hönorna du har på vagnen skall du ge en åt varje man, vars hustru är herre i huset, men en av hästarna skall du ge åt den man, som är det själv. Har du förstått mig?

Sonen tackade, satte hönorna i vagnen och körde bort.

Han hade redan hållit vid nittionio hus och gett bort de nittionio hönorna, då han kom till ett ensligt beläget litet hus på landet. Han ställde här den fråga han så ofta gjort:

— Vem är herre i huset?

— Naturligtvis jag, sade mannen självsäkert.

— Kan du bevisa det?

Mannen kallade på sin hustru, och hon bekräftade ivrigt hans ord.

— Välj då en av mina hästar, sade den unge mannen belåten.

— Jag väljer den bruna.

— Så tag den då.

Men i detta ögonblick drog hustrun sin man avsides, och efter att ha viskat en stund med henne sade mannen:

— Nej, jag tror jag hellre tar skimmeln.

—Nej, du får en höna! sade den unge äkta mannen och körde tillbaka till sitt hem med den tomma vagnen.

Historien förmäler icke något om, huruvida han berättade för sin hustru resultatet av sin resa.

SKALL NI RESA TILLBAKA TILL GAMLA DANDET?

Om så, läs detta.

Varje Canadian National järnvägståg, som anländer till Montreal med våra svenska eller norska passagerare, mötes av en representant, som talar deras eget språk. Han vill visa Eder till ett boarding-hus, gå med Eder till konsuln, arrangera om Edert respass, checka baggaget, och när allt är färdigt, följer han Eder till ångaren.

Om Ni köper biljett med Canadian National, får Ni resa i kolonist-vagnar från Winnipeg till Montreal med sovvagnsbekvämligheter kostnadsfritt. Gå till vilken som helst Canadian National järnvägsstation, betala agenten en förskottssumma av $25.oo på Eder oceanbiljett och köp Eder järnvägsbiljett till Montreal på samma gång. Agenten vill giva Eder kvitto, och rästen får Ni betala å Canada National järnvägskontor i Montreal.

Ni erhåller billigare pris till vilken som helst hamn ni skall resa till, och upplysning gives beredvilligt, om Ni besöker Canadian Nationals biljettkontor vid Main och Portage och vid 676 Main St., Winnipeg. — Adv.

GÖR ER NÄSTA
Sverige-Resa
MED DIREKTA
SVENSKA AMERIKA LINIEN
ÅNGAREN
"STOCKHOLM"
22,070 Displ. Tons 565 fot lång
"DROTTNINGHOLM"
18,000 displ. tons, 540 fot lång, 3 propellrar, turbinmaskiner;
i reguliär passageraretrafik direkt mellan
NEW YORK och GÖTEBORG
Avgå från NEW YORK
"STOCKHOLM"
den 20 Mars, 1 Maj, 10 Juni.
"DROTTNINGHOLM"
omkring 15 Maj.
Bestäm er för resan och inbetala handpenningar på er biljett TILL NÄRMASTE LOKALAGENT eller insänd dem till
Swedish American Line
24 State St. New York
396 Logan Ave., Winnipeg, Man.
DE SOM ÄMNA EFTERSÄNDA ANHÖRIGA FRÅN SVERIGE BORDE NU KÖPA BILJETTERNA MED DIREKTA
SVENSKA AMERIKA LINJEN
P. M. Dahl Steamship Agency
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.